

יורשיו של גבלס

איך מכינים סרט-וועה גרמני לפי שיטותיו של הדי"ר יוזף גבלס — הפעם לא נגד היהודים, אלא לטובת היהודים?

לצופה הישראלי ניתן השבוע שיעור מאלף איך פועלת שיטה זו. שתרמה בשעתו את תרומתה לרצח שישה מיליון יהודים. התעמולה הנאצית הרגה יותר יהודים מאשר אדיר-הרעל. ללבנון הדרומית הובל — עלי-ידי מנגנון ישראלי מוסמך — צוות של הטלוויזיה הגרמנית ובראשו גבר שרואה כאילו נלקח מסרט הוליוודי של הרייך השלישי. המנגנון הישראלי הביא לו, "עדים", ותירגם את דבריהם מעריכת קולו של הבימאי הישראלי נשמע ברקע. הכל הונצח על-ידי צוות ישראלי, בניצוחו של **עמנום כרמלי** — כתב שעורר לא-פעם בחילה אצל אניני-טעם כימי מלחמת-הלבנון, בדיון חים וולגאריים וגסים, שנועדו לספק את היצירות האפלים ביותר של ציבור פרימיטיבי.

נושא הסרט היה קצין פת"ח, עומי אל-זעירי, מפקד איזור צידון מטעם הכוחות המסולבים של אש"ף והשמאל הלבנוני. איש זה נהרג אחרי הקרב על צידון, כאשר נודע הדבר, פירסמה העיתונות העולמית כתבות נלהבות על האיש, שתואר על-ידי עיתונאים זרים שהיכירוהו כדוגמה של קצין הומאני, אמין והגון. העיתון הוויינגטון פוסט פירסם במדור הראשון שון כתבה של אחד מכתביו הבכירים, אדווארד קודי, שתיאר את דמותו של זעירי כצבא

עם להטיס, וסיפר על כמה תקריות שבהן דאג האיש למנוע מעשי הרס וביזה (העולם הזה 2341). קודי הכיר את זעירי במשך שנים, בכמה ארצות.

הגרמני הובא ללבנון כדי לעשות סרט נגדי על אותו זעירי. הוא, "עשה מחקר", לדבריו, לפני שבא ללבנון, והיה זקוק רק לכמה "עדים", מישוה דאג להמציא לו את העדים הדרושים, שתיארו את זעירי כרוצח, אנס של נשים וגברים, שודד, מבריח, מענה, גובה דמי חסות וגנב. כדיכרי הגרמני: "מיפלת... אדם לא-שפיר..." כימעט ואמר, לפי המילון של אדולף היטלר, "תת-אדם".

היה מעניין לראות מה היה קורה לעדים אלה אילו חוברו לגלאי-שקר. הם לא עוררו אמן רב. התיאורים צילצלו כהמצאות של אנשים פרימיטיביים ביותר, שנועדו לאנשים פרימיטיביים אחרים — אותם האנשים שהאמינו גם לטריטו של גבלס על המגיפה היהודית. אלא שהפעם באה המגיפה האש"פית במקומה של הרגיפה היהודית, ובמקום העכברושים היהודיים, המדביקים את העולם כתועבה שלהם. באו העכברושים הפלסטיניים.

אולי זה מתאים לגרמנים. אך העזתה של הטלוויזיה הישראלית להביא רפס זה לציבור הישראלי, המתוחכם יחסית, מוכיח על הידרדרות, שנדמה כי הגיעה אל השפל העמוק ביותר.

פסקול

ארידוריציה

בערב ראיונות שנערך בחולון, סיפר שחקן והמנחה **שלמה בר-שביט** למראיין **איתן רנציג** על סיבות התפטרותו מגלי צה"ל. גם אילו היו מחליטים למנות אותו כי מפקד גלי צה"ל — הייתי מתפטר. התפטרתי לאות מחאה על השמצה, לכל אדם יש קו אדום, ואם אתה שומע את **רב שילנסקי** אומר שגל"צ שירתה את האויב, שזו תחנה של אנשי אש"ף — זהו הקו האדום שלי. דברי שילנסקי היו היקש שבר את גב הגמל. נותרו עכ"ש שני אפשרויות: או להעמיד את אנשי גל"צ למישפט צבאי על כך ששירתו את האויב — או ללך קום ולומר שבתנאים כאלה איני מוכן לשרת בתחנה. מישוה צריך למחות, ואני הטיסוס שמוחה, לכן קמתי והלכתי, זו הייתה מחאתי הפרטית" ●● תדהמה נפלה בהגדת רשות-השידור, כאשר התפרסם כי שרה-אוצר **יורם ארידור** אישר תקציבים מיוחדים למימון שידורי המגזין ערב חדש (שהחליף את תוכנית שלום הגליל) בטלוויזיה הלימודית. לדעת כמה מבכירי רשות-השידור יש במימון זה מן שום כוונה לנצל את המישרדים

נויים בלוח-המישרדים. בין שינויי סער בולטת הקדמת התוכנית זה הזמן משעה 11 ביום שני בערב ל-10. העברת תוכנית הצרכנות כולבוסק בימי ג' לשעה 8.30. עיקר מלאכת התישבות של סער התמקדה בהעברת קומדיה בריטית של מוצא-שבת למקומה של קומדיה אמריקאית ביום החמישי, ולהיפך.

הגיליונה הכרטיז

של באפו

נציג הליכוד בוועדה-המנהלת, **אהרון פאפו**, הגיע לשיא חדש של אבסורדים מיסטיים. התנגדותו של פאפו למועמדות של **צביקה שפירא**, לשעבר מפקד גלי צה"ל, למישרת מנהל מחלקת-התורכניות של הטלוויזיה בנוסח "איננו יודעים מהן השקפותיו של שפירא..." הוא יליד קיבוץ של השומר ה"צעיר..."

אלא שפאפו כאילו מחק מזיכרונו פרט עובדתי מהדים אחד: הוא היה אחד מן החתומים על אישור המיכרו של צביקה שפירא. הוא חתם עליו למרות סיכסוך שהתחולל על כך עם נציגי אגודת-העיתונאים לפני קרוב לשנה, כאשר עובדי הרטלוויזיה הביעו התנגדותם למינויו של שפירא.

תוכנית ר"ג מדחיקה

את השלום!

תוכנית ועידת הפייסגה

הערבית בפס -

הדרך להסדר שלום צודק!

הנהלת החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון דוחה את תוכנית רייגן ואינה רואה בה תוכנית שלום.

תוכנית זו שוללת את זכות העם הערבי הפלשתינאי למדינה עצמאית משלו וכך מש-אירה ביודעין את הבעייה העיקרית של המש-בר, הבעייה הפלשתינאית, ללא פתרון.

ולכן תוכנית רייגן היא גם לרעת ישראל.

חילוקי דעות טקטיים בין שליטי ישראל וארה"ב בקשר לתוכנית רייגן, אינם משמעו-תיים, אלא רק מבליטים את מגמת ממשלת בנין-שרון לסיפוח מלא של כל השטחים שכב-שה ישראל במלחמת יוני 1967 ואת התנכרותה המוחלטת לזכויות הלאומיות הצודקות של העם הערבי הפלשתינאי.

ממשלת ישראל בחיפוי ובתמיכה של שלי-טי ארה"ב, מנהלת מדיניות המכוונת להכשיל כל מאמץ להשגת שלום צודק ויציב לטובת כל עמי האיזור, כולל עם ישראל והעם הפלשתינאי.

שליטי ישראל נכשלו בהשגת מטרותיהם במלחמה המזוהמת בלבנון. הם זממו להשמיד את אש"ף ואת העם הפלשתינאי. ואילו במצי-אות, אש"ף יצא מחוזק מהמלחמה; העניין הפלשתינאי תופס יותר מתמיד את מרכז תשו-מת-הלב הבינלאומית. גם בישראל גברה ההכרה, שהכרחי לפתור את הבעייה הפלשתינאית על מנת להשיג שלום צודק ויציב.

הנהלת חד"ש מציינת במיוחד את המאבק ההמוני של יהודים וערבים בישראל נגד המל-חמה בלבנון. ההפגנות, העצרות, שביתות-הרעב וכו', שהתקיימו בתל-אביב, ירושלים, נצרת, חיפה וישובים אחרים, מעודדים להמשך המאבק נגד הכיבוש ולמען השלום.

הנהלת חד"ש רואה בהחלטות ועידת הפיס-גה הערבית בפס, בסיס לשלום יציב בין ישראל והעמים הערביים, כולל העם הפלשתינאי.

בוועידה זו הכריזו כל המשתתפים, כולל אש"ף, על כוונתם לשלום ולהכרה הדדית עם ישראל על בסיס הקמת מדינה פלשתינאית בגדה המערבית, ברצועת עזה ובמזרח ירושלים, בצד מדינת ישראל.

הנהלת חד"ש קוראת לכל שוחרי השלום בישראל לתבוע ממשלת ישראל להענות בחיוב ליד המושטת לשלום.

הננו קוראים לממשלת ישראל לפתוח במו"מ עם הנציג המוכר של העם הערבי הפלשתינאי, אש"ף, למען השגת שלום צודק ויציב לטובת שני העמים — עם ישראל והעם הפלשתינאי.

החזית הדמוקרטית

לשלום ולשוויון - חד"ש

(המפלגה הקומוניסטית הישראלית, ארגון הפנתרים השחורים וחוגי ציבור יהודים וערבים)

תל-אביב, 14.9.82
תי"א 4885

האלה, שאינם כפופים למרותו של הוועדה-המנהל של רשות-השידור או כל גוף ציבורי אחר, במערכת הבחירות שתיערך בשנת 1983. הגדיל אחד מאנשי הטלוויזיה הכ"לית, שכונה את הטלוויזיה הלימודית "ארידורוויזיה" ●● אגב, הטלוויזיה הלימודית עומדת להתחיל בימים אלה בצילום סידרה חדשה תחת הכותרת שוטרים וגנבים, שבה יכבד הזמר-שחקן **שמואליק קראוס** כשוטר דווקא ●● בדיון



פאפו

עובדה מדויקת

שנערך בוועדה-המנהל של רשות-השידור על חקירתו של **רם עב"ר** לרן את איש גל"צ **אכשלוש** קור בתוכניתו זה הזמן, הגן מנכ"ל הרשות **יוסף לפיד** על עברו, ואף אמר: "אני רוצה שדון על רם עברון מבחינה מיקצועית בלבד. היתה הרי סיבה מיקצועית להביא את קור לתוכנית. הראיון נעשה בסיגנון המראיין האמריקאי **מייק וורם**, ולא היה זה סיגנון הרגיל של רם עברון. אילו היתה התוקפנות מאפיינת את עברון בכל ראי-יוגותיו, לא היה מקום לבוא אליו בטענות. אך כאן הוא חרג מסיגנונו המאופק והעדין בדרך כלל. לכן, יש לדון עליו רק מבחינה מיקצועית ולא מבחינה אישית" ●● בדבריו על תיאור המאורעות בפולין בטלוויזיה הישראלית רשם אורי אבנרי כמה הערות עוקצניות בימונו האישי (העולם הזה 2349). תוך כדי כך הוכיח את הקריין של אותה מהדורה של מבט וכתב "דומני שהיה זה יעקוב אחימאיר..." האמת היא שלא היה זה אחימאיר, אלא קריין אחר. אורי אבנרי מת-נצל על כך. זיכרונו החזותי פשוט השתבש.